

Capitolul 1

Islamul și Sfârșitul vremurilor

Ultimul ceas nu va bate până când nu vor ajunge românii în al-A'maq sau în Dabiq. O armată formată din cei mai buni soldați de pe fața pământului la acea oră va veni din Medina să li se opună... Vor lupta atunci și o treime din armată va fugi, iar Allah nu-i va ierta niciodată. O altă treime formată din minunați martiri în ochii lui Allah va muri în lupte, iar o treime care nu va ajunge niciodată la judecată va câștiga și va cuceri Constantinopolul¹.

Mahomed, conform *hadith*-ului

**Dabiq, Siria
Noiembrie 2014**

Bărbatul îmbrăcat în negru stătea aplecat peste victima sa.

Peter Kassig, un american aflat într-o misiune umanitară, purta o salopetă portocalie. Capul îi fusese ras. Stătea în genunchi.

Bărbatul în negru vorbea către camera video cu un inconfundabil accent britanic.

— Mă adresez lui Obama, câinele Romei: astăzi măcelărim soldații lui Bashar, iar mâine îi vom măcelări pe ai tăi. În scurtă vreme, vom măcelări oameni pe străzi, în orașele voastre².

Dementele amenințări continuă și nu se poate să nu remarcăm efectele demne de un studio hollywoodian, cu fundalul sonor al unei respirații sacadate și al unei inimi care bate parcă tot mai repede de-a lungul celor șaisprezece minute cât ține filmarea. Sunetul înregistrează un crescendo chiar înainte ca Peter Kassig și ceilalți să fie decapitați, iar capetele lor să înroșească nisipul.

Deși secvențe din acest îngrozitor film au fost împrăștiate în toată lumea, aproape nimeni din presă nu a observat amănuntul cel mai important: locul unde a fost ucis Kassig, un oraș numit Dabiq, în nord-vestul Siriei. Vocea care însoțește acest clip video avertizează că scânteia conflictului a fost aprinsă în Irak și că „flacăra ei va continua să crească cu voia lui Allah până va arde armata cruciată din Dabiq. Așa că iată-ne, îngropând primul cruciat din Dabiq. Așteptăm cu nerăbdare ca restul armatei tale să sosească aici”.

Kassig a fost printre primii oameni care și-au vărsat sângele la Dabiq, însă milioane de musulmani cred (și speră) că acesta este doar începutul. Ei cred că Dabiq va fi locul celei mai importante bătălii din istoria umanității.

La o primă vedere, împrejurimile agricole modeste ale acestui oraș din nordul Siriei par un loc ciudat pentru o asemenea confruntare. Însă, pentru susținătorii Statului Islamic al Irakului și Siriei, acesta este locul unde, așa cum profetea Mahomed, se va desfășura confruntarea finală dintre forțele creștinismului și cele ale islamului.

Sfârșitul vremurilor

În tradiția islamică, Dabiq este locul pe care Biblia îl numește Armageddon. În oraș și în jurul acestuia, cruciații sau „armatele Romei”, cum le numesc fanaticii din ISIS (și cum ar fi

prezis Mahomed), vor fi înfrânți odată pentru totdeauna, deschizând drumul către Istanbul și, dincolo de acesta, către Europa³. În spiritul acestei concepții, Barack Obama și Statele Unite ale Americii sunt liderii „armatei Romei” care-și vor trimite soldații să lupte împotriva ISIS. Ce va rămâne în urma prăpădului înfăptuit de armata islamului și după înfrângerea finală a Americii este califatul, o guvernare mondială a musulmanilor care vor impune legea islamică, adică *sharia*, tuturor supraviețuitorilor.

Așadar, Dabiq este atât de important pentru această viziune că este pomenit mereu și mereu în propaganda ISIS. De fapt, este și numele revistei oficiale digitale a grupării. Prima pagină a unei recente apariții înfățișează steagul negru al Statului Islamic suprapus Pieței San Pietro din Vatican⁴.

Sușținătorii ISIS cred că ei sunt cei care vor face ca toate acestea să se întâmple – că sunt actorii care pregătesc scena pentru actul final al istoriei. Mesajele lor, propaganda video și declarațiile sunt pline de aluzii la Ziua judecății care va aduce cu sine moartea infidelilor și ridicarea din mormânt a dreptilor. După cum scria Graeme Wood, un cunoscător al învățăturilor și ideologiei ISIS, în *Atlantic*:

Statul Islamic nu este doar o colecție de psihopați. Este un grup religios care meditează profund la credințele sale. Ei se consideră agenții principali ai Apocalipsei care va veni... Realitatea este că Statul Islamic este islamic. Foarte islamic⁵.

Pentru a înțelege miza iminentei bătălii, nu e lipsit de sens să pornim de la finalul ei, pentru a înțelege planul cosmic în care inamicii noștri cred că joacă un rol predestinat.

Chiar dacă există mai multe interpretări și profeții despre modul în care se va petrece sfârșitul, cercurile islamice sunt

extrem de convinse că suntem contemporanii dezintegrării lumii și începutului unei noi ere, inaugurată de o figură simbolică numită Mahdi și de a doua venire a lui Iisus Hristos. Cei doi își vor uni forțele în lupta cu un personaj care seamănă cu Antihristul, cunoscut sub numele de Dajjal.

Interpretarea dată de ISIS (și, de asemenea, de islamiștii radicali care-i împărtășesc ideologia) islamului este singulară și periculoasă pentru că ei nu cred doar că Sfârșitul vremurilor și Ziua judecății sunt iminente – mai sunt și alte religii care împărtășesc această credință –, dar mai cred și că ei sunt însărcinați să joace un rol activ în împlinirea profeției. În mintea lor, acest destin justifică tot ce fac. Vărsarea de sânge și teroarea sunt doar niște mijloace care duc spre îndeplinirea obiectivelor – către *sfârșit*, de fapt.

Și acesta este motivul pentru care nici nu se vor opri vreodată.

Dajjal versus Mahdi

În mai multe locuri, Coranul pomenește apropiata Zi a Judecății (*yawm al-din*), o perioadă teribilă în care credincioșii musulmani vor fi separați de infideli, care vor fi duși „în iad cu cârdul”, în „apă fiartă și în norii de fum negru”⁶. De fapt, Coranul savurează tortura infidelilor după Ziua judecății, prezicând că vor avea doar „mâncare care îi îneacă” și „apă clocotită” de băut și vor fi îmbrăcați cu „haine de smoală topită”.

După spusele Coranului, în Ziua judecății, toți cei care au trăit de-a lungul vremii vor învia. Sunt judecați în prezența lui Allah care-i va trimite pe necredincioși, cum ar fi evreii și creștinii, la osânda iadului, iar pe credincioși în paradis:

Și atunci când se va sufla în trâmbiță, vor fi trăsniți toți cei care se află în ceruri și pe pământ, afară de cei care va voi

Allah. Apoi se va sufla în ea a doua oară și iată-i pe ei în picioare, așteptând. Și va străluci pământul în Lumina Domnului său (Allah, când El va veni să judece printre oameni), va fi așezată cartea, vor fi aduși profeții și martorii și se va face judecată între ei cu dreptate și ei nu vor fi nedreptățiți. Și va fi răsplătit fiecare suflet după ceea ce a săvârșit, căci El știe mai bine ceea ce fac ei⁷.

Va fi un moment de mare însemnătate pentru toți adevărații musulmani. Pentru noi restul, nu atât de mare.

Coranul este mai puțin clar în privința semnelor care precedă Ziua judecății, însă există secvențe ample în *hadith* – tradiția orală de spuse și fapte atribuite lui Mahomed – care ne pot călăuzi. Mai sacru ca *hadith*-ul nu este decât Coranul. *Hadith*-ul reprezintă o arhivă a înțelepciunii profetului islamului – musulmanul model –, o arhivă cuprinzând vorbe și fapte esențiale din viața lui Mahomed în secolul al VII-lea d.H.

Dar conform *hadith*-ului, nașterea lui Dajjal sau Antihristul e primul eveniment care anunță începutul Sfârșitului vremurilor. Se spune că Dajjal va avea un singur ochi și păr pe tot corpul⁸. Unele profeții atribuite lui Mahomed susțin că va apărea pe drumul dintre Irak și Siria⁹.

Conform *hadith*-ului lui Mahomed, Dajjal se va naște în apropiere de Iran și Siria, într-o perioadă când va domni imoralitatea – în special homosexualitatea și dependența de droguri. 70 000 de evrei vor fi atrași de Dajjal să lupte cu adevărații musulmani, conduși de un urmaș al lui Mahomed, numit Mahdi¹⁰. Se vor declanșa lupte de amploare.

Mulți luptători ISIS cred că Dajjal s-a născut deja. Ei au distribuit chiar fotografii de copii cu un singur ochi pe paginile de socializare¹¹. Se pare că unele dintre aceste fotografii sunt ale unor copii adevărați, care s-au născut cu un singur ochi (unul

s-a născut în Bolivia, în 2008; altul, născut în India, în 2006, a trăit doar o zi)¹².

Duodecimanii și Mahdi-ul šiit

Islamul este împărțit în două ramuri principale: sunniții și šiiții. Sunniții reprezintă circa 85–90% dintre musulmani¹³. Cele două curente împărtășesc multe principii, cum ar fi respectarea Coranului, considerat o carte sfântă, și credința că Mahomed a fost profet, dar circa 120–170 de milioane de musulmani šiiti din toată lumea au o viziune diferită față de sunniți în ceea ce privește Sfârșitul vremurilor și rolul lui Mahdi care, conform tradiției lor, a vizitat deja pământul și acum stă ascuns.

Cei mai mulți šiiti se consideră ei înșiși „duodecimani”, făcând aluzie la cei 12 conducători, adică imami, sorociți de la Dumnezeu. Acești succesori ai lui Mahomed erau infailibili și domneau cu un deplin spirit al dreptății, în ciuda persecuțiilor califilor sunniți care au încercat să-i ucidă pe cei mai mulți dintre ei.

Primul imam a fost Ali, ginere și verișor al lui Mahomed. Cel mai recent imam a fost Muhammad ibn Hasan ibn Ali, pe care šiiti duodecimani îl numesc Mahdi. În 873, pentru a evita să fie prins de autoritățile sunnite, se crede că s-a ascuns în fundul unei fântâni. Episodul așteptării lui Mahdi în ascunzătoare este numit de tradiția šiită „ocultare” și continuă și în ziua de azi¹⁴.

„Așadar, nimeni nu mă va vedea, dacă nu va voi Allah să apar, și doar în momentul ales de El”, le-a spus unul dintre solii lui Mahdi susținătorilor acestuia. „Apariția mea se va petrece la multă vreme după ce lumea va fi obosit de așteptare, iar cu credința slabă vor spune: Ce? Încă mai trăiește?”¹⁵

Deși în tradiția sunnită a islamului credința în iminența Sfârșitului vremurilor este limitată mai degrabă la curentul radical salafist, el aparține în mare măsură valorilor centrale ale credinței šiite. Imamul ascuns, sau Mahdi, va pune în mișcare un șir de evenimente care va duce la sfârșitul lumii, așa cum indică și tradiția sunnită.

În vreme ce mare parte din lumea musulmană este formată din sunniți, în Republica Islamică a Iranului trăiesc aproape exclusiv šiiti (90–95%)¹⁶. Liderul suprem, ayatollahul Khomeini – ca și tatăl Revoluției iraniene, ayatollahul Khomeini, înaintea lui – crede cu tărie în Sfârșitul vremurilor și în revenirea lui Mahdi. Este ceea ce modelează geopolitica iraniană. Un alt ayatollah important iranian a promis că, atunci când Mahdi va ieși la iveală, „îi va decapita pe liderii occidentali”¹⁷. Adevărul este că strădaniile îndârjite ale iranienilor de a obține arme nucleare sunt considerate de mulți drept pregătirea pentru confruntarea care se va declanșa odată ce Mahdi va ieși la iveală.

Acest conflict va fi un fel de al Treilea Război Mondial și va produce distrugerii mai presus de imaginație. Tradițiile de gândire apocaliptică ale sunniților și šiitilor se unesc din nou în jurul viziunii asupra luptei cosmice finale, ambele secte distribuind un aliat-supriză al lui Mahdi în lupta cu Dajjal cel chior.

Întoarcerea lui Iisus Hristos

Atât conform tradițiilor sunnite, cât și celor šiite, lui Mahdi i se va alătura Iisus Hristos în sângeroasa bătălie împotriva lui Dajjal. Islamul propovăduiește că Iisus sau *Isa*, cum este numit în Coran, este unul dintre cei mai sfinți dintre profeți, întrecut

doar de Mahomed. Nu este, după cum cred creștinii, Fiul lui Dumnezeu, ci, de fapt, un mesager trimis să vestească venirea Zilei judecății și să impună legea islamică în toată lumea.

Coranul nu spune că Iisus a fost crucificat sau ucis, dar că Dumnezeu l-a adus la ceruri înainte să moară. Și, conform învățăturilor islamice, Iisus va veni din nou, coborând pe pământ lângă Damasc. Momentul este descris în *hadith*:

Chiar în acel timp Allah îl va trimite pe Hristos, fiul Mariei, și va coborî la minaretul alb din răsăritul Damascului, purtând haine vopsite ușor cu șofran și sprijinit cu mâinile de arpile a doi îngerii. Când își va pleca fruntea, vor cădea boabe de transpirație de pe capul lui și când și-o va ridica din nou, mărgelile ca niște perle se vor risipi din el¹⁸.

Iisus va fi apostolul lui Allah și, conform unor interpretări, îl va ajuta să conducă potrivit legii islamice. Apoi Iisus va efectua un pelerinaj la Mecca, numit *hajj*, și-l va ajuta pe Mahdi să aplice legea islamică în toată lumea, veghind la respectarea ei.

În esență, conform *hadith*-ului, profetul original al păcii devine un luptător jihadist al apocalipsei.

Cu siguranță, va veni timpul rugăciunii și atunci Iisus (pacea fie cu el), fiul Mariei, va coborî din ceruri și-i va duce către rugăciune. Când adversarul lui Allah îl va vedea, va dispărea așa cum sarea se topește în apă și chiar dacă Iisus nu-i va înfrunta pe toți, ei tot se vor topi cu totul, însă Allah îi va ucide cu mâna lui și va scoate la lumină sângele lor cu lancea lui Iisus¹⁹.

Califatul

Pentru islamiști, întemeierea califatului este alt semn al apropierii Sfârșitului vremurilor. Succesul pe care l-a avut

ISIS prin întemeierea Statului Islamic este irezistibil și atrage mii de recruți din toată lumea, inclusiv din Europa și Statele Unite ale Americii, luptători care vor să participe la bătăliile înainte de apocalipsa finală. O luptă care dă sens vieții. Tinerilor nemulțumiți care se confruntă cu lumeștile lupte ale adolescenței nu le trebuie mult să devină luptători sfinți ai ISIS într-o bătălie cosmică. Fiecare act sângeros comis de ISIS, fiecare asasinat barbar care apare pe paginile de socializare devine legitim pentru că anunță bătălia finală la Dabiq și începutul apocalipsei.

Astfel că, în mod esențial, ISIS a îmbinat fundamentele credinței islamice cu tendințele unui cult mesianic.

Echipa de juniori a lui Obama

Primăvara arabă din 2010²⁰ a fost glorificată de mulți occidentali care vedeau în ea accelerarea democrației și reformelor din regiune. Revoltele și instabilitatea guvernelor din Tunisia până în Egipt și Siria au fost aclamate. Președintele Obama a aplaudat spunând: „Voința poporului s-a dovedit mai puternică decât legile unui dictator”. La Washington au mai fost și alții care au salutat revoltele, de la unii neoconservatori influenți, cum ar fi Bill Kristol²¹ („Nu am greși prea mult dacă aceste evenimente ne-ar umple de speranță”)²², la mereu defezații liberali, păcăliți să sprijine grupări islamiste „moderate”, ca Frăția Musulmană.

Ca de obicei, realitatea este alta. Din haosul războiului civil sirian s-a născut cel mai feroce, cel mai brutal tip de islam radical cunoscut vreodată: Statul Islamic.

Ce a început ca o adunătură de teroriști zdrențăroși a devenit una dintre cele mai puternice armate teroriste din lume,

eclipsând chiar al-Qaida prin comportamentul față de recruți și barbaria față de victime.

Prima dată președintele Obama a susținut că ISIS nu este „islamic” și că pur și simplu nu merită să-și piardă vremea discutând sau gândindu-se la acest subiect. Chiar îi spunea jurnalistului David Remnick, de la *New Yorker*: „Pe-aici, când și când, folosim o analogie, și eu cred că este exactă, că dacă o echipă de juniori își pune echipamentul celor de la Lakers nu se transformă în Kobe Bryant”²³.

Dacă Obama și-ar fi făcut temele, ar fi știut că membrii ISIS erau cei mai sângeroși asasini de pe fața pământului, talentele lor operaționale s-au perfecționat în luptele cu armata Statelor Unite ale Americii în Irak și s-au dezvoltat în haosul războiului civil sirian.

Iluziile care au făcut ca ISIS să nu fie luat în serios au fost spulberate cinci luni mai târziu, în iunie 2014, când gruparea a cucerit Mosul, oraș-cheie irakian, șocând întreaga lume. ISIS a luat cu asalt taluzurile de nisip care marcau granița celor două state suverane de aproape un veac. O mie de luptători ISIS au cucerit unul dintre cele mai mari orașe din Irak, apărat la acea vreme de aproximativ 30 000 de soldați și polițiști irakieni antrenați de americani. Armata teroristă a preluat controlul echipamentului militar valorând zeci de milioane de dolari, arsenal din care nu lipseau tancurile M1 Abrams, mașini de teren Humvee și arme automate. ISIS nu mai controla doar deșertul răsăritean din Siria, ci cucerise unul dintre orașele eliberate de trupele americane din mâinile lui Saddam Hussein cu un deceniu înainte. În scurtă vreme, ISIS controla în întregime vestul Irakului, guvernând efectiv o regiune mai mare ca Marea Britanie.

La câteva zile după ce trupele ISIS au luat cu asalt Mosulul, autoproclamatul lor lider, Abu Bakr al-Baghdadi, se uita la miile sale de credincioși din amvonul Marii Moschei al-Nuri din Mosul, orașul pe care trupele americane îl pacificaseră și-l ocupaseră nu cu mulți ani înainte. Era 28 iunie 2014, prima zi a Ramadanului, zi simbolică și sfântă în tradiția islamică, care se va dovedi importantă în scurtă vreme și din alte motive: ISIS și-a schimbat numele. Gruparea își spunea acum Statul Islamic, fiind fondatoarea primului califat musulman din ultimii 90 de ani.

Al-Baghdadi însuși și-a luat alt nume. Va fi cunoscut de acum înainte drept califul Ibrahim. Legile seculare nu vor mai fi aplicate – în locul acestora vor governa legile *sharia* stabilite de juriștii și învățații islamici numiți de Baghdadi. Nu vor mai exista nici diferențierile meschine, de genul cetățeniei și naționalității. Denumiri ca Siria sau Irak nu au niciun înțeles.

„Grăbiți-vă, musulmani, către țara voastră”, spunea califul Ibrahim. „Da, acesta este statul vostru. Grăbiți-vă, pentru că Siria nu este pentru sirieni, iar Irakul nu este pentru irakieni.”²⁴

Conform noului califat, erai fie un adevărat musulman, fie un dușman.

„Gestionarea cruzimii”

Lui Baghdadi i-au trebuit aproape 15 ani până să ajungă aici. Născut Ibrahim Awwad Ibrahim al-Badr, după cum spun mulți, Baghdadi era un bărbat tăcut și modest din Samarra, Irak. Altceva nu prea se mai știe despre anii de început, este însă evident că a urmat un antrenament militar și de tehnici

teroriste împreună cu Abu Musab al-Zarqawi, cel care a întemeiat al-Qaida din Irak, în 2004, și a intensificat luptele de gherilă împotriva militarilor americani în vreme ce aceștia încercau să instaureze pacea în țară.

Zarqawi urmasa îndeaproape un manual de luptă numit *Idarat al-Twahhush* sau, mai precis, *Gestionarea cruzimii*, scris de un teolog pe nume Abu Bakr Naji. Cartea, care enunță o strategie pentru a atrage Statele Unite ale Americii într-un război prelungit în Orientul Mijlociu, sugera executarea unei serii de atacuri teroriste împotriva armatei americane până când „aureola mediatică” a invincibilității americane ar fi fost destrămată. Naji considera că, odată ce se dovedea vulnerabilitatea Americii, tot mai mulți musulmani și-ar fi dat seama de puterea credinței lor și s-ar fi alăturat jihadului. „Oamenii vor vedea militarii fugind”, scrie Naji. „În acel moment, vor începe cruzimea și haosul și aceste regiuni vor suferi din pricina nesiguranței. I se vor adăuga oboseala și slăbiciunea rezultată din atacarea obiectivelor rămase și opoziția față de autorități.”²⁵

Manualul de strategie consideră jihadul drept cea mai sfântă îndatorire. Dar Naji nu ascunde defel ce presupune. „Cel care a mai fost în jihad știe că nu e nimic altceva decât violență, cruzime, terorism, înspăimântarea altora și masacru”.

Deși loviturile aeriene americane l-au omorât pe Zarqawi în 2006, al-Qaida din Irak și deopotrivă radicalii sunniți care se aliaseră cu organizația teroristă au luat în serios sfatul lui Naji. Ei au căutat să provoace cât mai mult haos și au declarat deschis sezonul de vânătoare a știțiilor din Irak, numiți *rafidun*, insultă cu sensul de „rebuturi”, care ar fi pervertit credința islamică. Atacându-i și folosindu-se de letalele mașini-capcană,

sunniții au masacrat mii de șiiți în moscheile lor, în timpul nunțiilor, în locurile și zilele lor cele mai sfinte²⁶.

Califatul și Sfârșitul vremurilor

Până în 2014, de când Imperiul Otoman a fost înfrânt în Primul Război Mondial și un tânăr general laic, Mustafa Kemal (cunoscut mai târziu ca Atatürk), a preluat puterea în Turcia, lumea nu mai cunoscuse alt califat. În 1924, parlamentul turc, democratic ales, a abolit califatul.

Osama bin Laden și al-Qaida năzuiau de multă vreme la reînțemeierea califatului. Și, ca și al-Qaida, de la reînțemeierea acestuia, ISIS s-a bazat pe frică și brutalitate. Când au cucerit regiunile din nordul Irakului, unde mica sectă religioasă a yazidilor își are vatra de sute de ani, i-au decapitat pe prizonieri²⁷ și i-au răpit pe copii pentru a-i antrena ca atentatori sinucigași²⁸. Sute de femei au fost aruncate în sclavie și violate de luptătorii ISIS²⁹. Au avut un țel precis când și-au transmis asasinatelor către audiența internațională: să șocheze și să descurajeze. Cruzimea este punctul central al metodei lor de guvernare. Poate că-i îndepărtează pe unii potențiali susținători, dar îi forțează pe mulți alții să li se supună.

Toate acțiunile Statului Islamic, de la propagandă până la strategia de luptă, își propun să împlinescă profețiile lui Mahomed în legătură cu apropierea Zilei judecății. Unii membri ISIS cred că Abu Bakr al-Baghdadi este Mahdi însuși. Al-Baghdadi pare să le dea dreptate, dacă ne gândim că și-a schimbat numele ca să-l conțină și pe cel de Muhammad, considerat obligatoriu pentru Mahdi. După cum cred mulți radicali, califatul va fi condus din Ierusalim³⁰. Motiv pentru care ISIS stă cu ochii pe Iordania, care este considerată

poarta răsăriteană către Israel. Mahdi va conduce apoi lumea musulmană o perioadă, înfrângând vrăjmașii Islamului împreună cu Iisus Hristos.

Pentru mulți dintre noi toate acestea pot părea niște fan-tezii bizare. Vise de mărire. Interpretări distorsionate ale istoriei. False profeții. Dar sunt ambițiile adânc înrădăcinate și aspirațiile arzătoare ale dușmanilor noștri.

Iar noi le subestimăm pericolul.